

ARBEIDSRECHTBANK TE HASSELT
Eerste kamer
VONNIS van 27 MAART 2002

Inzake:

S. Zehide, wonende te 3580 BERINGEN, (...), **eisende partij**, vertegenwoordigd bij volmacht door mevrouw M.F.RENIER, vakbondsafgevaardigde te 3500 HASSELT, Martelarenlaan 5.

tegen:

DE RIJKSDIENST VOOR ARBEIDSVOORZIENING, openbare instelling met zetel te 1000 Brussel, Keizerslaan, 7, **verwerende partij**, vertegenwoordigd door Mr. B.KNAEPS, advocaat te 3500 HASSELT, Willekensmolenstraat 72/1-2.

VERLEENT DE RECHTBANK HET VOLGENDE VONNIS :

1. PROCEDUREEL:

Gezien de stukken van het geding, gevoegd bij het rechtsplegingdossier en nader omschreven op de inventaris ervan, onder meer:

- het inleidende verzoekschrift, ontvangen ter griffie op 24/7/2001;
- de besluiten van eisende partij, ontvangen ter griffie op 29/11/2001;
- de besluiten van verwerende partij, ontvangen ter griffie op 25/1/2002;
- de aanvullende besluiten van eisende partij, neergelegd ter zitting op 30/1/2002; het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 13/2/2002;
- de besluiten van verwerende partij, houdende de repliek over het advies van het openbaar ministerie, ontvangen ter griffie op 27 en 28/2/2002.

De partijen werden op regelmatige wijze opgeroepen om aanwezig te zijn op de zitting van 30/1/2002, waren op deze zitting vertegenwoordigd en werden er respectievelijk bij monde van hun vertegenwoordigster en raadsman in hun middelen en verklaringen gehoord.

Recht doende over de stukken die zich in het dossier bevinden.

II. VORDERING, FEITELIJKE SITUERING VAN HET GESCHIL, STANDPUNT VAN PARTIJEN:

II.1. Vordering:

Het door eiseres ingestelde beroep is gericht tegen een R.V.A.-beslissing van 6/6/2001 (werkloosheidsbureau Hasselt) waarbij aan eiseres werd meegedeeld dat beslist werd:

- om haar uit te sluiten van het recht op werkloosheidsuitkeringen vanaf 11/6/2001 gedurende een periode van 18 weken.

De vordering strekt ertoe om deze R.V.A.-beslissing te zien vernietigen.

II.2. Feitelijke situering van het geschil:

Eiseres, geboren in 1972 en (als schoolverlater) ten taste van de werkloosheidsverzekering sedert 1991, werd door de V.D.A.B. opgeroepen om zich bij VZW De Posthoorn (een sociale werkplaats) aan te bieden voor een voltijdse betrekking van stikster (vacature d.d. 19/2/2001).

Eiseres bood zich ingevolge deze uitnodiging aan bij de kandidaat-werkgever. Zij werd er niet aangeworven.

De kandidaat-werkgever vermeldde op het formulier A6.2.2 als reden voor de niet-aanwerving van eiseres het navolgende:

*"Na gesprek niet op stikproef toegelaten:
reden: wenst hoofddoek niet af te zetten tijdens werk."*

De R.V.A. startte een onderzoek op naar aanleiding van de niet-aanwerving van eiseres.

In het kader van dit onderzoek legde de directeur van VZW De Posthoorn op 10/4/2001 navolgende verklaring af aan de R.V.A.-controleur:

"In de loop van de maand maart (1 maart) zijn een aantal dames op sollicitatie geweest bij het naaiatelier te Beverlo.

Eerst was er een gesprek met mevrouw J. Katelijne en nadien werd een stikproef afgenomen.

Tijdens het gesprek werd door mevrouw J. gevraagd of de kandidaten bereid waren om de hoofddoek af te doen. Er werd hen gezegd dat dit noodzakelijk was voor de veiligheid, dat de doek niet tussen de machine zou komen.

Een aantal kandidaten die reeds tijdens het sollicitatiegesprek gezegd hebben dat zij niet bereid waren om dit te doen werden niet toegelaten tot de stikproef.

Dit werd ook zo genoteerd op het formulier A6 dat teruggestuurd werd naar de VDAB."

Aan de R.V.A.-controleur verklaarde eiseres op 12/4/2001 het navolgende:

"Ik ben werkloos sedert 1991 als schoolverlater. Ik heb nog niet gewerkt."

Ik heb mij +- 3 weken geleden (in 3/2001) aangeboden voor een job als stikster bij De Posthoorn VZW.

Toen er een stikproef moest afgenomen worden zou ik mijn hoofddoek moeten afnemen en dat doe ik niet omwille van mijn godsdienst. De mevrouw daar zei dat dit moest van de verzekering voor de veiligheid. Voor mij hoeft geen verzekering want ik heb nog nooit een ongeluk gehad met de hoofddoek bij het stikken.

Ik zal ergens anders gaan zoeken voor werk als stikster."

Vervolgens werd eiseres op 9/5/2001 door de R.V.A. uitgenodigd voor een op 22/5/2001 voorzien verhoor, erop gericht uitspraak te zien doen "over uw recht op uitkeringen ingevolge het feit data op 22/2/2001 niet bent ingegaan op een werkaanbod als stikster bij VZW De Posthoorn te Koersel en het feit dat u eventueel onbeschikbaar bent voor de algemene arbeidsmarkt."

Tijdens dit R.V.A.-verhoor van 22/5/2001 legde eiseres, bijgestaan door een afgevaardigde van een werknemersorganisatie, de volgende verklaring af:

"Ik ben volledig werkloos als schoolverlaatster. Ik heb studies gevolgd van kleding-textiel. Ik heb nog nooit gewerkt. Ik heb ook nog nooit een beroepsopleiding gevolgd. Na verwijzing door de VDAB heb ik mij aangeboden bij VZW De Posthoorn voor een betrekking van stikster.

Eerst was er een gesprek waarbij werd gezegd dat omwille van veiligheidsredenen en verzekering het nodig was dat ik mijn hoofddoek afdeed bij het stikwerk. Ik heb dat geweigerd omwille van geloofsovertuiging. Ik heb zelfs voorgesteld een verklaring te ondertekenen waarbij ik afzag van de verzekering. De werkgever wilde dat niet. Ik werd dus niet toegelaten tot de stiktest. Ik bevestig de inhoud van mijn verklaring dd. 12/4/2001."

Waarna de R.V.A. de thans bestreden R.V.A.-beslissing van 6/6/2001 trof.

In de overwegingen van deze beslissing stelde de R.V.A. dat de door eiseres verstrekte verklaringen en ingenomen houding tijdens het sollicitatiegesprek als een impliciete werkweigerings dienden te worden aangemerkt:

"-/- Hieruit blijkt dat u een passende dienstbetrekking heeft geweigerd. De door u verstrekte verklaringen en ingenomen houding tijdens het sollicitatiegesprek dienen als een impliciete werkweigerings te worden aangemerkt.

Immers, u weigerde uw hoofddoek te verwijderen bij de stiktest omwille van uw geloofsovertuiging. Volgens de werkgever was het dragen van een hoofddoek verboden door de verzekering omwille van veiligheidsredenen.

De vraag van de werkgever om te werken zonder hoofddoek was een gerechtvaardigde en redelijke eis.

Door tijdens het sollicitatiegesprek te verklaren dat de hoofddoek niet zou worden verwijderd heeft u het afleggen van de stiktest en een mogelijke aanwerving onmogelijk gemaakt. U toont bovendien niet aan dat de bewuste dienstbetrekking niet passend zou zijn geweest in de zin van de artikels 22 tot en met 32 van het ministerieel besluit van 26 november 1991 houdende de toepassingsregels van de werkloosheidsreglementering.

Op grond van het artikel 51 van het bovenvermeld K.B. wordt de werknemer die een passende dienstbetrekking weigert geacht werkloos te zijn wegens omstandigheden afhankelijk van zijn wegens omstandigheden afhankelijk van zijn wil.

Hij kan worden uitgesloten van het genot van de uitkeringen gedurende ten minste 4 en ten hoogste 52 weken (artikel 52 bis, § 1, eerste lid, 2° van bovenvermeld K.B.). In uw geval werd de duur van de uitsluiting vastgesteld op 18 weken, wat de normaal gemiddelde strafmaat is. Deze strafmaat is gewettigd gezien uw ruime werkloosheidsduur en gezien het ontbreken van enig initiatief om aan het werk te geraken. Er werd tevens rekening gehouden met het feit dat het een werkaanbod in een sociale werkplaats betrof voor mensen die minimaal 5 jaar werkloos waren en het een enige gelegenheid was voor integratie op de arbeidsmarkt. -/-"

II.2. Standpunt van partijen (samengevat):

***II.2.1. Eisende partij:**

- Eisende partij stelt dat zij de aangeboden betrekking niet geweigerd heeft; zij was bereid de betrekking te aanvaarden maar wenste enkel de hoofddoek niet te verwijderen tijdens het werk; het is de werkgever die dan de voorkeur heeft gegeven aan andere werkneemsters; van een werkweigerings sprake kan er geen sprake zijn.
- In zoverre de rechtbank zou aanvaarden dat er toch sprake zou zijn van een impliciete werkweigerings, stelt eiseres dat de aangeboden betrekking, waarbij enkel zonder hoofddoek mocht worden gewerkt, voor haar niet passend was aangezien de betrekking niet strookte met de grondwettelijke vrijheid van erediensdienst en de vrije meningsuiting in het algemeen; het dragen van een hoofddoek wordt door eiseres ervaren als een uit de Islamitische geloofswetten voortvloeiende verplichting, godsdienst waarvan eiseres een overtuigd aanhangster is.

***II.2.2. Verwerende partij:**

- De verklaringen van eiseres, waarbij zij aan de kandidaat-werkgever meldde dat zij de hoofddoek niet wenste af te doen tijdens het werk, dienen minstens als een impliciete werkweigerings te worden beschouwd; de vraag van de werkgever om de hoofddoek af te doen vormde, gelet op de veiligheidsaspecten en verzekeringsaspecten, een gerechtvaardigde eis.
- Het door eiseres ingeroepen middel dat de dienstbetrekking niet passend zou zijn, kan evenmin worden aanvaard.
De sociaal verzekerde heeft het recht om de godsdienst van zijn voorkeur te beleven, maar anderzijds kan hij de kostprijs niet afwentelen op de maatschappij en de betalers van sociale bijdragen.
Het volstaat als zodanig niet te beweren dat men aanhanger is van een bepaalde godsdienst; op heden werd door eiseres het bewijs niet aangetoond van een ernstige geloofsovertuiging.
De uiting voor het dragen van een hoofddoek schijnt niet in proportie te zijn met de veronderstelde wil van de werkloze tot integratie op het vlak van tewerkstelling;

eiseres hypothekeert in ernstige mate haar tewerkstelling en tracht zich in naam van de godsdienstvrijheid te nestelen in de werkloosheid.

III. BEOORDELING:

III.1. Ontvankelijkheid:

De ontvankelijkheid van de vordering wordt niet betwist.
De vordering werd naar tijd en vorm op regelmatige wijze ingesteld en is ontvankelijk.

III.2. Ten gronde:

***III.2.1. Algemeen wettelijk kader:**

De werknemer die werkloos is of wordt door omstandigheden afhankelijk van zijn wil wordt uitgesloten van het genot van de uitkeringen overeenkomstig de voorziene wettelijke bepalingen (artikel 51, § 1 van het K.B. van 25/11/1991 houdende de werkloosheidsreglementering - Werkloosheidsbesluit).

Onder "*werkloosheid wegens omstandigheden afhankelijk van de wil van de werknemer*" wordt onder meer verstaan: "*-/- de weigering van een passende dienstbetrekking*" (artikel 51, § 1, lid 2,3° van het Werkloosheidsbesluit).

Opdat de wetsbepaling toepassing zou kunnen vinden, zijn er twee voorwaarden die cumulatief moeten vervuld zijn:

- het moet gaan om een "weigering" van het aangeboden werk;
- het aangeboden werk moet een "passende" dienstbetrekking zijn.

De rechtbank onderzoekt hierna verder of in deze zaak beide voorwaarden al dan niet gerealiseerd zijn.

III.2.2. Was er hier sprake van een "werkweigering"?

In het Werkloosheidsbesluit wordt er niet bepaald wat onder dit begrip moet worden verstaan.

Er kan redelijkerwijze van worden uitgegaan dat met het begrip "weigering/weigeren" van werk aangeduid wordt hetgeen hiermee in het gewone taalgebruik wordt bedoeld, met name: "*het niet willen doen, niet toestaan of inwilligen -/-; niet willen aannemen -/-; een aangeboden baan niet accepteren -/-*" (VAN DALE Groot Woordenboek der Nederlandse Taal, 13de herziene uitgave, 1999, p. 3.941).

In soortgelijke voorgaande zaken heeft de rechtbank in het verleden gesteld dat, opdat er sprake zou zijn van een werkweigering, het moet gaan om het bewezen bestaan van een aan de werkloze toe te schrijven handeling of gedraging waaruit direct of indirect, maar alleszins met voldoende zekerheid, de afwijzing van het aangeboden werk blijkt (bijvoorbeeld: arbrb. Hasselt 30/6/1999, A.R. nrs. 990598 en 990562; arbrb. Hasselt 8/9/1999, A.R. nr. 984421; arbrb. Hasselt 29/9/1999, A.R. nr. 990738; arbrb. Hasselt 14/6/2000, A.R. nr. 2000557; arbrb. Hasselt 31/1/2001, A.R. nr. 2001863; allen onuitgegeven).

In geval van discussie of twijfel over het effectief bestaan van de weigering rust de bewijslast op de R.V.A. (vgl. D., J.P., en anderen, "De werkloosheidsgids", Vlezenbeek, Focus, losbl., 2.7./46-47).

Bij een werkweigering kan het gaan om een directe/expliciete of om een indirecte/impliciete werkweigering.

Bij een directe of expliciete werkweigering deelt de werkloze met zoveel woorden rechtstreeks - direct, onomwonden - mee dat hij het aangeboden werk niet wil aannemen of uitvoeren.

Dergelijke situatie heeft zich hier niet voorgedaan; eiseres heeft op geen enkel ogenblik expliciet meegedeeld het werk niet te willen accepteren.

Bij een indirecte of impliciete werkweigering gaat het om uitspraken van de werkloze - of eventueel om een gedraging of handelwijze - waaruit onrechtstreeks kan worden afgeleid dat de werkloze het werk niet wil aannemen of uitvoeren.

In functie van de aan eiseres verweten inbreuk op de werkloosheidsreglementering, dient hier te worden beoordeeld of eiseres ten overstaan van de werkgever op onrechtmatige of ongerechtvaardigde wijze een voorbehoud, interpreteerbaar als impliciete werkweigering, geformuleerd heeft.

Te dezen heeft eiseres zich voor een sollicitatiegesprek aangeboden bij de kandidaat-werkgever en er werd haar door de werkgever gevraagd of zij voor de uitvoering van het werk - werk als stikster in een naaiatelier - bereid was om haar hoofddoek af te doen, waarop eiseres (en samen met haar nog enkele andere sollicitanten) ontkennend heeft geantwoord. Eiseres werd daarop niet verder toegelaten tot de tweede praktische sollicitatieproef (de 'stikproef').

De kandidaat-werkgever - mogelijk geïnspireerd door veiligheids- of verzekeringstechnische overwegingen - heeft dan beslist om eiseres niet te weerhouden voor verdere sollicitatieproeven.

Door de R.V.A. werd hier echter niet aangetoond dat de door eiseres ingeroepen godsdienstige reden voor het door haar geformuleerde voorbehoud, als een impliciete werkweigering moet worden beschouwd.

Zonder in een theologisch discours te willen verzanden of de draagwijdte van godsdienstige voorschriften te willen bepalen, kan door de rechtbank worden vastgesteld dat de islamitische geloofsbeleving voorziet in bepaalde dwingende voorschriften waaronder dat van het dragen van een hoofddoek voor islamitisch-

gelovige vrouwen (cf. stuk 3 eisende partij - uittreksel uit de Koran, hoofdstuk 24, Annoer, verzen 1, 2 en 32:

"1. *In naam van Allah, -/*

2. *Dit is een hoofdstuk,, dat WIJ hebben geopenbaard en verplichtend gesteld -/*

32. *En zeg tot de gelovige vrouwen dat zij ook haar ogen neergeslagen houden en hun passies beheersen, en dat zij haar schoonheid niet tonen dan hetgeen ervan zichtbaar moet zijn, en dat zij haar hoofddoeken over haar boezem laten hangen, en dat zij haar schoonheid niet tonen behalve aan haar echtgenoot of haar vader of de vader van haar echtgenoot, of haar zonen of de zonen van haar broeders, of de zonen van haar zusters of haar vrouwen, -/".*

Het dragen van een hoofddoek door islamitische vrouwen is voorzien in de Koran en vormt de uiting van een godsdienstige overtuiging die blijkbaar door de islamitische gemeenschap (of een groot deel ervan) als een dwingend voorschrift geïnterpreteerd wordt.

Dergelijke geloofsovertuiging en -uiting vormt een grondrecht dat de bescherming geniet van artikel 19 van de Grondwet en van artikel 9 van het E.V.R.M.

Hetgeen door de R.V.A. niet schijnt te worden betwist.

De R.V.A. roept echter wel in dat niet gebleken is dat eiseres iemand is die op ernstige wijze het islamitische geloof zou belijden, en die zich mogelijk op de godsdienstvrijheid beroept om zich in de werkloosheid te nestelen.

Dit standpunt van de R.V.A. kan door de rechtbank niet worden gevolgd:

- uit de door eisende partij bijgebrachte gegevens blijkt namelijk dat eiseres in meerdere gerechtelijke procedures betrokken is (geweest) naar aanleiding van een eerdere weigering van de gemeente (stad) Beringen om haar in 1999 een nieuwe identiteitskaart af te leveren omdat eiseres op de bijhorende foto afgebeeld wenste te worden met een hoofddoek (eiseres brengt stukken bij van een procedure tegen de stad Beringen in kortgeding bij de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt - stukken 5/6/7 eisende partij).

Dit heeft voor eiseres zelfs geleid tot een verlies van het recht op werkloosheidsuitkeringen vanaf 9/9/1999 (wegens het niet langer beschikken over een geldige verblijfsvergunning), R.V.A.-beslissing waartegen door eiseres beroep werd ingesteld bij deze rechtbank en die door deze rechtbank vernietigd werd (vonnis van 22/3/2000 - A.R. 993631 - een kopie werd bijgebracht door eisende partij / niet-geïnterpreteerd).

Uit deze gegevens blijkt dat eiseres op strijdbare wijze wenst op te komen voor haar godsdienstvrijheid- en beleving; uit de bewoordingen van de beschikking in kortgeding van de rechtbank van eerste aanleg blijkt daarenboven dat het dragen van een hoofddoek om godsdienstige redenen bevestigd werd door de Imam van de moskee te Beringen (stuk 5 eisende partij).

Onjuist is derhalve de door de R.V.A. ingenomen stelling dat niet gebleken is dat eiseres op ernstige wijze haar geloof belijdt;

- de stelling van de R.V.A. dat eiseres zich in naam van de godsdienstvrijheid in de werkloosheid tracht te nestelen, is een eigen appreciatie van de R.V.A. die door geen bewijskrachtige gegevens ondersteund blijkt te zijn en die niet uit de door de R.V.A. aangebrachte onderzoeksgegevens kan worden afgeleid.

De rechtbank onderkent geen redenen om deze door de R.V.A. ingenomen niet-gefundeerde stelling, waaruit een bepaalde vooringenomenheid blijkt, tot de hare te maken.

Uit de beschikbare voorliggende gegevens kan in redelijkheid niet de gevolgtrekking worden gemaakt dat eiseres het werk zou hebben "geweigerd". Eiseres heeft enkel naar waarheid een vraag van de kandidaat-werkgever beantwoord. Dat eiseres daarmee terzelfder tijd een voorbehoud geformuleerd heeft waaruit een onverenigbaarheid bleek tussen de eigen vrije godsdienstbeleving en de gestelde jobvereisten, betekent nog niet dat uit haar verklaringen een haar verwijtbare werkweigeringsvermogen te worden afgeleid.

De verwijzing van verweerder naar een eerder vonnis van deze rechtbank alwaar er eveneens sprake was van het dragen van een hoofddoek tijdens sollicitatiegesprekken (vonnis van 28/3/2001, A.R. nr. 2001865 - stuk 2a verwerende partij), kan in huidig geschil niet leiden tot een andere beoordeling van de rechtbank.

De feiten in de zaak waaraan verweerder refereert, waren verschillend van die van huidige zaak: in de andere zaak was er wel degelijk sprake van een werkweigeringsvermogen (zo werd- er onder meer - benevens de vaststelling zich niet te willen conformeren aan de door de verschillende werkgevers gestelde kledingvoorschriften - vastgesteld dat de werkloze zich niet de moeite getroost had om zich bij één van de werkgevers aan te bieden, maar dat zij er zich vanaf had gemaakt met een telefonisch contact waarbij dan door haar verklaard werd dat zij de Nederlandse taal onvoldoende machtig was); een analoge toepassing dringt zich hier niet op.

Er moet worden geconcludeerd dat te dezen het bestaan van een aan eiseres verwijtbare directe of indirecte "werkweigeringsvermogen" niet werd aangetoond door de R.V.A.

***III.2.3. Was er hier sprake van een "passende" dienstbetrekking?**

De vraag of er hier sprake was van een passende dienstbetrekking, is in feite, in het licht van het voorgaande, niet meer relevant.

Voor zoveel als nodig en ten overvloede wenst de rechtbank toch op te merken dat er hier eveneens sprake was van een niet-passende dienstbetrekking.

De rechtbank verwijst hier naar het door de Arbeidsauditeur geformuleerde advies, luidend als volgt:

"-/- Het begrip passende dienstbetrekking speelt in casu een belangrijke rol. De desbetreffende bepalingen vindt men in art. 22 tot 33 M.B. 26 november 1991. De in deze artikelen opgesomde criteria, om uit te maken of een betrekking al dan niet passend is, zijn niet limitatief. De rechtspraak heeft nog met andere elementen rekening gehouden die een weigering van een betrekking rechtvaardigen o.a. de persoonlijke en religieuze overtuiging mits ze als ernstig overkomt (J. VAN LANGENDONCK, Handboek sociale zekerheid, Diegem, Ced. Samson, 1997, 516).

Art. 19 (gecorrigeerd) G. W. en art. 9 E. V.R.M. waarborgt de vrijheid van eredienst, de vrije uitoefening ervan en de vrije meningsuiting in het algemeen. Het dragen van de hoofddoek is beschermd onder de godsdienstvrijheid omdat de betrokkene het als een verplichting ervaart (E.BREMS, "geen doekjes winden om integratie: over de houding van recht en beleid tot de Islamitische hoofddoek", T. V.R., 1997, 367).

De persoonlijke en religieuze overtuiging van de werknemer kan een weigering van een betrekking rechtvaardigen indien ze als ernstig overkomt en het belijden ervan een beletsel vormt om de dienstbetrekking te vervullen (Arbh. Gent, afd. Brugge, 24 april 1998, A.J.T., 1998-1999, 925; Arbrb. Bergen, 8 november 1985, J.T.T., 1986, 293).

Het dragen van de hoofddoek wordt aan aanlegster opgelegd door de Islamitische geloofswetten. Vers 32 van de Koran bepaalt: "En zeg tot de gelovige vrouwen dat zij ook haar ogen neergeslagen houden en hun passies beheersen en dat zij haar schoonheid niet tonen dan hetgeen ervan zichtbaar moet zijn, en dat zij haar hoofddoeken over haar boezem laten hangen en dat zij haar schoonheid niet tonen..." Aanlegster is een overtuigd aanhangster van de Islamgodsdienst. Dit blijkt uit haar verklaring op eed dd. 12.09.2001 en uit het feit dat zij reeds een procedure heeft gevoerd tegen de gemeente Beringen, tot het bekomen van een identiteitskaart met pasfoto met hoofddoek. Bijgevolg komt de religieuze overtuiging van aanlegster als ernstig over. Na de ernst moet nagegaan worden of de eisen die de werkloze stelt niet buiten verhouding staan tot de maatschappelijke solidariteit (D. CUYPERS, "Werkloosheid, passende dienstbetrekking en godsdienst", R.V., 1998-1999,55). Deze afweging moet gebeuren door na te gaan of er werkelijk sprake is van een onverenigbaarheid tussen het geloof en de dienstbetrekking (I. PUT, "Criteria van de passende dienstbetrekking: religieuze motieven.", A.J.T., 1998-1999, 929).

In case is er bovendien een onverenigbaarheid tussen de geloofsovertuiging van aanlegster en de uitvoering van dienstbetrekking. De onverenigbaarheid bestaat in de onmogelijkheid de godsdienstige verplichtingen na te leven door de tewerkstelling. Aanlegster ervaart immers het dragen van de hoofddoek als een morele verplichting. Bovendien heeft aanlegster geen andere regeling kunnen treffen met de werkgever om toch aan haar religieuze verplichtingen te kunnen voldoen (J. PUT, o.c., 927-930). Uit samenlezing van de verklaring van de werkgever en de verklaring van aanlegster blijkt dat het verbod om de hoofddoek te dragen ingegeven is omwille van veiligheidsredenen. De verzekering vereiste dat er geen hoofddoek gedragen werd tijdens het stikken zodat de hoofddoek niet tussen de machine zou geraken. Aanlegster stelde nog voor om geen verzekering voor haar af te sluiten, hetgeen natuurlijk onmogelijk is. Er kon geen andere regeling worden uitgewerkt. Bovendien heeft aanlegster enkel op vraag van de werkgever meegedeeld de hoofddoek niet te willen afzetten. Uit bovenstaande uiteenzetting blijkt dat de dienstbetrekking waarbij vereist werd dat de kwestieuze hoofddoek wordt afgezet, zoals in case, voor aanlegster, een Islamitische vrouw, geen passende betrekking is. -/-".

De rechtbank neemt dit standpunt van de Auditeur - in zoverre het slaat op het niet-passende karakter van de aangeboden dienstbetrekking - over en maakt dit standpunt tot het hare.

De rechtbank merkt bijkomend nog op dat in het bij de V.D.A.B. beschikbare sollicitatieblad met de jobomschrijving (neerliggend in het administratieve dossier van de R.V.A.)

ten onrechte geen melding werd gemaakt van bepaalde kledingvoorschriften voor de kwestieuze dienstbetrekking.

Nergens in de vacature stond vermeld (naast andere wel vermelde jobvereisten) dat het dragen van een hoofddoek niet verenigbaar was met het voorgestelde werk.

Indien dit op correcte wijze wel zou zijn weergegeven in het vacatureblad van de V.D.A.B., hetgeen dus niet het geval was, dan zou eiseres allicht door de V.D.A.B. niet zijn doorverwezen naar deze werkgever voor een sollicitatie en dan zou er zich wellicht geen probleem hebben gesteld.

De incorrecte (onvolledige) weergave van de specifieke jobvereisten in het vacaturebericht van de V.D.A.B., en de eruit voortvloeiende nutteloze doorverwijzing van de werkloze naar de werkgever ("nutteloos", want er was duidelijk sprake van een onverenigbaarheid tussen enerzijds het dragen van een hoofddoek uit geloofsoverwegingen en anderzijds de vereisten van de dienstbetrekking), dient niet in het nadeel van de werkloze te spelen en vormt op zich een bijkomend beletsel voor de eventuele bevestiging van de door de R.V.A. opgelegde tijdelijke uitsluiting van de werkloze.

*** III.2.4. Conclusie:**

Er was geen sprake van een aan eiseres verwijtbare "werkweigering", en het ging evenmin om een "passende" dienstbetrekking.

Het bestaan of de realiteit van de aan eiseres verweten inbreuk op de werkloosheidsreglementering werd niet aangetoond.

De bestreden R.V.A.-beslissing kan niet worden gehandhaafd.

De vordering is gegrond.

-oOo-

OM DEZE REDENEN,

DE ARBEIDSRECHTBANK:

De voorschriften van de wet van 15 juni 1935, op het gebruik van de talen in gerechtszaken, werden nageleefd.

Gelet op het naar de conclusie toe beschouwd gelijkkluidend schriftelijk advies van mevrouw C. WOUTERS, Eerste Substituut-Arbeidsauditeur,

Na beraadslaging, uitspraak doende op tegenspraak,

Verklaart de vordering ONTVANKELIJK en GEGROND,

Vernietigt de bestreden R.V.A.-beslissing van 6/6/2001.

Veroordeelt verwerende partij tot de gerechtskosten in toepassing van artikel 1017, lid 2 Ger.W.; aan de zijde van beide partijen onvereffend gelaten bij gebrek aan een neergelegde kostenbegroting.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van ZEVENENTWINTIG MAART
TWEEDUIZEND EN TWEE, waar zitting hielden:

P. CEUPPENS,	rechter, voorzitter van de kamer;
A. VANSTRAELEN,	rechter in sociale zaken, werkgever;
M. MORREN,	rechter in sociale zaken, werknemer-arbeider;
E. DE GROOT,	griffier.

E. DE GROOT   M. MORREN   A. VANSTRAELEN P. CEUPPENS

Voor eensluidend afschrift. Vrijgesteld van
grifferecht. In uitvoering van artikel 721,7° van
het Gerechtelijk Wetboek gevoegd bij het
dossier van de rechtspleging.

De griffier,

F. Bellen
E.a. adjunct-griffier